

[Holstein.]

maal vil jeg gerne rette til den ærede Ordfører for de Konservative, om han er enig med mig heri —, at Grundlaget for disse Kravs Gennemførelse dog er mindst lige saa vel til Stede nu, som det var i Januar Maaned i dette Aar. Men de er udeladt, og i Stedet slaar man sig til Taals med Oprettelsen af et Valutakontor og den administrative Importregulering gennem Valutakontoret som Grundlag for de traktatmæssige Forhandlinger. Jeg spørger derfor den højtærede Udenrigsminister og den ærede Ordfører for de Konservative, om det er deres Mening, at det fremtidige handels-traktatlige Mellemværende mellem Danmark og England og andre Stater skal tillæggelses paa Bibeholdelsen af en administrativ Importregulering gennem et Kontor henhørende under Handelsministeriet. Den højtærede Udenrigsminister ryster paa Hovedet, men hvis det ikke er hans Mening, vil han saa ikke indrømme mig, at der ikke er noget andet Grundlag for en varig handelstraktatlig Ordning med vor store Kunde og andre Stater end en Ændring af det toldpolitiske Grundlag?

Det er de to Spørgsmaal, jeg gerne vil præcisere: Paa den ene Side paa hvilket Grundlag man agter at træffe den varige traktatlige Ordning med vor store Kunde og andre Stater, og endelig Spørgsmaalet om det valutamæssige Hovedkrav, som fremsættes fra Venstres Side. Det er haardt, at det skal være nødvendigt at fremsætte et saadant Krav, oven i Købet med Henvisning til, at den Benyttelse, Regeringen hidtil har gjort af det valutamæssige ved at skyde Hensynet til Udlandet i Forgrunden for sin Valutapolitik, i Virkeligheden er en Tilidsættelse af den danske Stats Suverænitetsbeføjelse paa det møntpolitiske Omraade. Ogsaa dette Krav rejser sig paa ny og kan formuleres i det Spørgsmaal: Har det Ønskemaal, der fremsættes fra Venstres Side, faaet tilstrækkelig klart Udtryk i de Ændringsforslag, der stilles af Oppositionen? Mener Udenrigsministeren, at disse Ændringsforslag afskærer ham fra at skyde Hensynet til Udlandet i Forgrunden som Begrundelse for Opretholdelsen af Regeringens hidtidige Valutapolitik? Mener han, at de udelukker ham derfra? Og mener han, at en Fortsættelse af dette Valutakontors Virksomhed ikke er ensbetydende med, at han faar Beføjelse til at benytte, og at det heller ikke er hans Hensigt at benytte denne Institution som Grundlag for den egentlige nye Ordning, der skal blive Resultatet af Handelstraktatforhandlingerne

med England? Disse to Spørgsmaal vil jeg gerne have præcist besvaret. Besvares de i Overensstemmelse med de Ønskemaal, Venstres Ordfører fremsatte, saa vil jeg gerne stemme for disse Ændringsforslag, men er Forholdet i Virkeligheden det, at status quo paa begge disse Omraader opretholdes for den højtærede Handelsminister og Udenrigsminister, saa kan jeg ikke stemme for dem.

Ministeren for Handel og Industri

(Hauge): Jeg takker Udvalgets Flertal for dets Tilslutning til Lovforslaget, hvorimod jeg ikke kan tiltræde de af Mindretallet stillede Ændringsforslag. Om disse Ændringsforslag har Udvalgsflertallets Ordfører gjort nogle faa Bemærkninger, og de er derefter motiveret af Oppositionspartiernes Ordførere, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Den Motivering for Ændringsforslaget, som de to ærede Mindretalsordførere har fremsat, indeholder ikke andet end, hvad Oppositionen, det vil sige Udvalgets Mindretal, har fremført i selve Betænkningen, og heroverfor vil jeg blot sige nogle faa Ord her ved Sagens anden Behandling.

Jeg kan ikke tiltræde Ændringsforslagene. Disse er nemlig ikke, saaledes som Mindretallet giver det Udseende af, særligt Udtryk for Ønsket om at naa til en naturlig Afvikling af Valutalovsbestemmelserne. Nej! Ændringsforslagene er først og fremmest møntet paa at give Oppositionen administrativ Myndighed. Hvis de foreslaaede Ændringer blev vedtaget, vilde der paa et administrativt Omraade være givet Landstingets Konservative og Venstre i Forening med de to nævnte Partier i Folketinget Eneafgørelsen af, hvad Ministeren kunde foretage sig. Ministeren vilde være fuldkommen ude af Stand til overhovedet at udrette noget i Henhold til Loven, selv om han fandt det nok saa paakrævet. Mindretallets Villie blev Landets Lov ogsaa rent administrativt. Den Omstændighed, at Ministeren har Flertallet i Folketinget med sig, vilde ikke være af nogen Betydning overfor de Bestemmelser, der nu foreslaas indført i Loven. Jeg kan derfor kun betegne Mindretallets Ændringsforslag som ensbetydende med, at man har villet sige et ubetinget Nej til Regeringens Forslag om at erholde Bemyndigelse til, saa længe som det anses for paakrævet, at opretholde eller træffe de Foranstaltninger, som Mindretallet hidtil var enig med Regeringen om, at den i paakommende Tilfælde maatte kunne iværksætte.